

2011

## **Knižničné a informačné služby v Žiline.** Exkurzia 21. septembra 2011

Knihovníci trnavského regiónu združení v Krajskej pobočke Spolku slovenských knihovníkov sa 21. septembra 2011 vybrali spoznávať knižnice v Žiline. Nazbieralo sa nás na celý autobus. Za jeden deň sme sotva stihli dve knižnice – jednu verejnú: Žilinskú knižnicu a jednu akademickú: Univerzitnú knižnicu Žilinskej univerzity. Exkurzia pripomínala v niektorých momentoch „straty a nálezy“. Na cestu do verejnej knižnice sme sa okoloidúcich ľudí pýtať nemuseli. Našťastie- možno by sme boli sklamaní. Pomocou GPS sme ju v pohode našli. Komplikovanejšie to bolo s akademickou knižnicou. Keď sme prešli tou istou cestou už tretíkrát, a knižnica nikde, nezostalo nám nič iné – iba sa spýtať na cestu do knižnice. Potešiteľné bolo, že oslovené mladé devy a neskôr aj policajti vedeli, kde je univerzitná knižnica: „však hneď vedľa menzy!“ V knižniciach sme našli vždy pripravených knihovníkov. Riaditeľka Žilinskej knižnice, Mgr. Katarína Šušoliaková spolu s Mgr. Zuzkou Mjartanovou nám v krátkej prezentácii predstavili bohatú činnosť svojej knižnice. Môžu sa pochváliť rôznymi zaujímavými službami pre svojich čitateľov, veľkolepými podujatiami a mnohými úspešnými projektami. Priestory knižnice – veľké, presvetlené, účelné. Čo k tomu dodať? Nezávidíme, ale taký centrálny bod, či informačný bod je supervec. Aj kolegyne z našich trnavských akademických knižníc boli prekvapené veľkosťou priestorov v Univerzitnej knižnici Žilinskej univerzity. Takmer všetky priestory (i služobné a súkromné) nám odtajnila PhDr. Marta Sakalová, riaditeľka UK ŽU spolu so svojimi kolegyňami. Vďaka za to, že nám venovali svoj čas, i keď sa borili s revíziou knižničného fondu. Po návšteve knižníc sme si našli čas na prehliadku historického centra mesta. Kto tu bol naposledy pred pár rokmi, nestačil sa čudovať, čo všetko sa tu objavilo. Nielen pekne upravené námestia, ale i veľké nákupné centrá. „Knihovník ku knihovníkovi sadá „– veru tak, objavili sme viacero skupiniek pri spoločnej kávičke, či pivečku. Rozhovory a výmeny skúseností pokračovali aj cestou autobusom. Jednoducho, našli sme spoločnú reč. Nezabudli sme ani na kultúrny rozmer našej exkurzie. Účastníci ocenili návštevu Sobášneho paláca v Bytči, ktorý dal postaviť palatín Juraj Thurzo, aby mohol vystrojiť honosné svadby svojim siedmim dcéram. Naozaj prekrásna renesančná kultúrna pamiatka! Už teraz sa tešíme na spoločné putovanie trnavských knihovníkov za výmenou skúseností v budúcom roku! Radi by sme vyrazili do Prahy. Len aby sme našli cestu domov!

PS: Nakoniec sa našli aj stratené okuliare, ako aj majiteľ zabudnutej mikiny.